Тема: Основні методи та функції філософії як науки.

Наука, підтримуючи революцію людського розуму, генерувала велику кількість знань, тому концепція знань для суспільства мала великий бум. Подібним чином, щодня, велика кількість людей приєднується до так званого наукового товариства, де кожен може використовувати науку для отримання нових знань. Той факт, що інструменти та засоби збору та аналізу даних вдосконалюються щодня, означає, що сама наука <u>постійно</u> вдосконалюється.

Однак простого бажання займатися наукою недостатньо, оскільки, грунтуючись на припущеннях, людина, яка хоче займатися наукою, стикається з великою кількістю вже визнаних вчених, які намагатимуться спростувати це припущення, уникаючи відкриття шляху до нової парадигми. У праві нового вченого залишається можливість перевірити свою теорію та відкрити свою сферу діяльності та ім'я в згаданому суспільстві. Філософія, з іншого боку, становить фундаментальну основу для науки, тому що саме факт сумніву змушує вченого озирнутися навколо та шукати пояснення явищ, через незадоволення попередніми поясненнями.

Саме завдяки філософії наука більше не вважається єдиним дійсним зразком знання, а парадигми, що вкорінилися досі, ставляться під сумнів, поступаючись місцем створенню та прийняттю нових парадигм, таких як результат застосування наукового методу. Незважаючи на вік застосування наукового методу, сьогодні вчені з усього світу продовжують демонструвати, що впровадження філософського методу є необхідним для того, щоб наука продовжувала розвиватися та робити внесок у людство. Через незастосування наукового методу, довіра до дослідження втрачається, а «результати», які хоче оприлюднити будь-яка особа, яка називає себе вченим, повністю спотворюються.

Факт застосування методу для отримання знань дозволив академічним і науковим публікаціям бути настільки добре структурованими, що вони гарантують, що впорядкований і лінійний процес дослідження здійснювався від формулювання питання до розробки методів відповіді. це, збір даних, до завершення дослідження.

Однак деякі наукові публікації не вказують процес, за допомогою якого були отримані наукові результати, стверджуючи, що вони ϵ реконструкціями, які згадують діяльність, яка була виконана, але часто не зберігають часовий порядок або логіку цих дій. Абсолютно зрозуміло, що, безсумнівно, застосування методу потрібне для того, щоб наукове співтовариство схвалило та прийняло знання, які вони хочуть оприлюднити, і, враховуючи випадок, відбувається зміна парадигми.